

Bilag til bet. o. lovf. om naturfredning.

den offentlige adgang. Det må herefter formentlig være tilstrækkeligt med sædvanligt trædhegn, kreaturhegn el. lign.

En udvidelse til at omfatte en afmærkning på en hvilken som helst anden måde vil efter ministeriets opfattelse gøre § 56 illusorisk.

Spørgsmål 69:

Der udbedes en redegørelse for problemstillingen bærplukning.

Ad spørgsmål 69:

Af bestemmelsen i Danske Lov 6-17-31 („end nøder må hand plukke så mange, som hand der fortærer, og ej videre“) har man udledt en almindelig grundsætning om ret for almenheden, dels til at færdes i skovene, jfr. naturfredningskommissionens betænkning side 312 dels til i beskedent omfang at tilegne sig vildtvoksende bær, svampe, blomster og lign., hvis det kan ske uden, at anden mands ejendom ulovligt betrædes.

Ved landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 221 af 27. maj 1939, der fastsætter nærmere regler for almenhedens færdsel i de staten, kommuner, kirker, præsteembeder og offentlige stiftelser tilhørende skove, er præciseret, at plukningsretten alene omfatter plukning til privat brug, således at plukning i erhvervsmæssigt øjemed kræver særlig tilladelse.

Almenhedens færdsel i privatejede skove må efter lovforslagets § 55 kun finde sted på eksisterende veje, og den almindelige plukningsret vil derfor alene få betydning med hensyn til plukning fra buske, der står umiddelbart op til vejen. Såfremt skovejeren giver adgang til færdsel i skoven i videre omfang, kan denne tilladelse gøres betinget af, at plukning ikke finder sted eller kun sker på bestemte steder eller dage.

Det følger af den almindelige grundsætning om uskadelig plukningsret, at bærplukning på de af lovforslagets § 56 omfattede udrykede arealer kan finde sted i beskedent omfang. En omfattende eller erhvervsmæssig bærplukning vil kunne straffes efter straffelovens § 276 om tyveri.

Spørgsmål 70:

Vil der være mulighed for, at ejeren af et udrykket område, hvorpå der ikke er noget hus, reserveres et område svarende til det område, der reserveres den, der har et hus?

174 Udvalgenes betænkninger m. m.

Ad spørgsmål 70:

Spørgsmålet kan besvares bekræftende, idet den pågældende efter lovforslagets § 56, stk. 2, vil kunne foretage en hegning af et areal af den nævnte størrelsesorden.

Spørgsmål 71:

Er der mulighed for at forhindre, at udrykkede områder tilplantes for dermed at undrage områder almenhedens adgang efter forslaget § 56?

Ad spørgsmål 71:

Spørgsmålet kan besvares benægtende. Der er ikke generelle regler i naturfredningslovforslaget, der kan hindre en sådan disposition.

Såfremt man ønsker at bevare tilstanden på et givet område, må arealet derfor underkastes en fredning efter rejsning af en særlig fredningssag eller erhverves af det offentlige.

Spørgsmål 72:

I vedlagte henvendelse fra The International Council for Bird Preservation — Danish Section foreslås enten, at § 56 helt udelades, eller at der gøres følgende tilføjelse til § 56, stk. 2, efter første punktum: „Dog er ejere af strandbred, strandenge, holme og småøer, hvor fugle ruger i kolonier, bemyndiget til ved opslag at forbyde al adgang til disse arealer i tiden fra 1. april til 30. juni“. Ministerens kommentarer til dette udbedes.

Ad spørgsmål 72:

Med henblik på varetagelsen af de særlige ornitologiske interesser i landskabet har ministeriet gennem længere tid haft et nært samarbejde med Dansk Ornithologisk Forening om udpegelsen af de vigtigere fuglelokaliteter. Dette samarbejde er bl. a. resulteret i publikationen „Større danske fuglelokaliteter 1967“, der udarbejdet af foreningens fredningsudvalg blev udgivet af statens naturfrednings- og landskabskonsulent i samarbejde med naturfredningsrådet. Et eksemplar følger til orientering. Et hovedformål med denne publikation var at skabe et grundlag for fredningsmyndighedernes arbejde dels under planlægningen af fredninger, dels i konkrete sager.

Et herefter så relativt vel gennemarbejdet felt som det ornitologiske vil på denne baggrund indgå i det kommende fredningsarbejde.